

Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ὄσι συμφυσάμενα,
 Εὐγ' ὦδ' ἔπι γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύει].
 Χο. Εὐγ' εὐγε, χαλκοῦ ἀπὸ τῆς κολλωμένηων.
 Ἀλλ. Καὶ ξυμφορῶσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκέλευεν αὖ.
 Καὶ ταῦτά μ' εἴτ' ἀργύρεον, εἴτε χρυσίον
 Διδούς, ἀναπέσεις, εἴτε προσαίμων φίλοις,
 Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' ἐκ Ἀθηνάοις φέρασσω.
 Κλ. Εὐγ' ὦδ' οὐδ' ἀπὸ τῆς χαλκῆς εἰς βελυγίων,
 Ὅτι μὲν ἀπαντῶν τὰς ζωωμοσίας ἐρεῖ,
 Καὶ τὰς ζωωδοσίας τὰς νυκτερινὰς ὅτι τῆ πό-
 λει,
 Καὶ παύσ' ἂν Μήδους καὶ Βασιλεῖ ζωώμενυτε,
 Καὶ τὰ ἢ Βοιωτῶν ταῦτα σωτηροῦμενα.
 Ἀλλ. Πῶς οὐδ' ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνιθ;
 Κλ. Εὐγ' σε, νῆ τ' Ἡρακλῆα, ὡδ' ἄσπερ.
 Χο. Ἀγε δὴ σὺ τίνα νοεῖς, ἢ τίνα ψυχρὸν ἔχεις,
 Νυνὶ διαδέξῃς, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
 Ἐς τὰς κοχλῆνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις,
 Ὅδ' ἔστι γὰρ ἄξιας ἐς τὸ βελυγίον,
 Ὡς οὐδ' ἐμπροσθ' ἐκέλευε δ' ἀβαλεῖ
 Ἡμᾶς ἀπαντας, καὶ κερὰν κενεῖξαι].
 Ἀλλ. Ἀλλ' εἴμι. ὡφείλον δ', ὡς ἔγω, τὰς κοι-
 λίας,
 Καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθάδε καταθήσομαι.
 Χο. Ἐχε νυῖ, ἀλειψὼν τ' ἐπεχρῆλον τυτῶν.
 Ἰν' ἐξολισθάρην δ' αὖτ' ἐπὶ τὰς δ' ἀβολαί.
 Ἀλλ. Ἀλλ' εὐ λέγεις, καὶ παύσ' ἐπιβηκῶς ταῦτά
 γε.
 Χο. Ἐχε νυῖ, ἐπέγχεψον λαβῶν τὰς. Ἀλλ. τί
 δαί;
 Χο. Ἰν' ἀμεινον ὦ ταῦν ἐσκορδοσμηδὸς μάχη,
 Καὶ πεῦθε τὰ χεῖρας. Ἀλλ. ταῦτα δ' ἴδω. Χο. μεμνη-
 ῶ νυῖ
 Δάκνειν, δ' ἀβάλλειν, αὖτ' ἄλλοις καταπέσειν,
 Χῶπως τὰ κάλλει ἀποφαρῶν, ἢ ζεῖς πάλιν.

Σχόλια. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ὄσι συμφυσάμενα.] κα-
 τὰ τὴν ἀνάγκην. ὅτι τινὲς συμπνεῖσι καὶ οὐκ ὀφθαλμοῖσιν ὁ, τε
 Κλέων καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, φησὶν αὐτὸς ἐκ ἀνοεῖν. ἐπεὶ ὁ
 ὁ Κλέων τεκτονικοῖς τισὶν ὀνόμασιν ἐκρήθητο, πάλιν ὄσι
 καὶ χαλκευτικοῖς, φυσάμενα ὅτι εἴπερ εἴτε τὰς φύλας τὰς
 χαλκευτικάς. Ἰδὲ ὁ χαλκεύει] ὡς πρὸς τὰς φύλας εἶπεν.
 ἔστι ὁ ὅμοιον τ' τεκταίμεται. πάντα δ' ἐπισημαίνεται τῶν
 Κλέωνι, ὅπως οἱ ἄνδρες τῆς δεσφῆς ἐκφύζοιεν. τοῖς δε-
 δεμένοις.] τότε τῶν τοῖς τεκτονικοῖς τῆς Λακεδαιμονίων
 οὐδ' ὄσι Πύλλου καὶ Σφακτηρίας ἡ γὰρ οὐδ' εἶπεν ἀποδε-
 δῶσθαι βέλεσθαι τ' Κλέωνα. Εὐγ' εὐγε.] ὑπερβαίνει πάλ-
 λιν ὁ χορὸς ἐν τῷ τ' ἀλλαντοπώλῳ, ὅτι ἀντὶ τῆς τεκτο-
 νικῶν ῥημάτων αὐτὸς χαλκευτικὰ φέρει. Καὶ ξυμ-
 φορῶσι.] συμπερῆσαι. καὶ εἰδὲνα κερὰν πα-
 ραλείπει τ' πείθειν τ' Κλέωνα τοῖς δεδεμένοις δ' οὐκ ἔστι
 σωτηρίας ἀφορμῶν. ἄλλως. ἐπέμεινε τῆ μεταφορᾷ τῆ
 ἀπὸ τῆς χαλκῆς ἀντὶ τ' συμπερῆσαι. Οὐκ Ἀθηνάοις
 φέρασσω.] ἢ σὺ τὰς Ἀθηναίους λέγει ὅτι εὐθὺς καὶ πα-
 ραρρηῖα. τὰς ζωωμοσίας.] τὰς ὅτι καθαρῶς τοῦ
 δήμου ἐν ὄσιν σιωδούς. τὰς ζωωδοσίας τὰς νυκτε-
 ρινὰς.] ὅτι νυκτὸς οὐσίας, καὶ τ' πόλεως ἐβουλεύεσθε. Καὶ
 βασιλεῖ ζωώμενυτε.] φθάσας ὁ ἀλλαντοπώλης, διέβα-
 λεν αὐτ' ὅτι βλάβη τ' πόλεως Ἀργείοις καὶ Λακεδαι-
 μονίοις ζωίεσθαι. εἴτε τοῦτο καὶ ὁ Κλέων ὡς πρὸ τῆς Περ-

A Ego noui, quorum causa hac consentur modo.
 Nam propter captiuos fabricantur omnia.
 CH. Euge, euge, tu pro glutinando fabrica.
 AG. Certè hac inter se homines illic rursus agi-
 tant,
 Neque tu, si aurum atque argentum des, neque
 Si tu amicos ad me mittas, mihi persuaseris:
 Vt hac Atheniensibus non produim.
 B CL. Ego hac nunc illico in senatum deferam,
 Et coniurationis vos reos agam:
 Prodam nocturna in urbe conuenticula:
 Et qua Regi & Medis iurastis omnia.
 Et qua coagulastis Bæotijs.
 AG. Quanti venditur apud Bæotos caseus?
 CL. Ego differam te nebulonem, me hercule.
 CH. Age, nunc tu illi demonstra, quo sis preditus
 Animo, qua mente: siquidem oculi iusti catè
 C In fœmoribus carnem, velut aiebas modò.
 Nam celeriter procurres hinc in curiam,
 Quoniam incidens hic, ibi calumniabitur
 Nos omnes, & uehementer vociferabitur.
 AG. Abeo. Sed prius hos ventriculos, quos at-
 tuli,
 Et cultros huc deponam laxiatorios.
 CH. Sine, collum prius inungas isto plasmate,
 Vt eludere possis viri calumnias.
 D AG. Benè hac mones, & ut ludimagistrum de-
 cet.
 CH. Age, hoc cape nunc, & deuora. AG. quam-
 obrem? cedo.
 CH. Vt plenus alijs resistas fortius.
 Propera ac dudum. AG. isthuc ago. CH. memi-
 neris nunc probè.
 Mordere, calumniari, cristas comedere.
 E Tum paleis deuoratis ut redeas, face.

σῶν βασιλεῖ προδιδόντας αὐτοὺς τὰ τ' πόλεως ἀπαι-
 τὰ παράγματα.] συμπερῆσαι. καὶ κοι-
 νολογείσθε. καλῶς δὲ τ' διαβολῆς ἐκ ἀπατάται τ' δι-
 αψῆς, ζωωμοσίας αὐτοὺς πρὸς Περσῶν βασιλεῖ λέγων
 γενεῖσθαι. ἵνα ὡς πρὸς τὸ δέξαι τούτο καὶ βεβαιώσῃ ὅ-
 τι καὶ τ' τοῦτο ζωωμοσίαν πεποιθῆσθαι. Σωτη-
 ροῦμενα.] συμπερῆσαι. καὶ ὅτι πρὸς Βοιωτοῖς πο-
 λὺς τυρὸς. Ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς.] ἐπαίξει τοῦτο πρὸς
 τὸ σιωπυροῦμενα πρὸς τὴν μεταφορᾷ. Ἰδὲ δ' ὅλον πρὸς
 τοὺς ῥήτορας ὡς τὸ πλῆθος καταπλησσομένους τ' ἀ-
 τῆς ἀκυρολογίας. Παρασφῶν.] ἐπὶ τῶν. ἀμα δὲ καὶ
 ἀπὸ τῆς εὐρησίας ἀκολούθως δ' ἐπὶ Ἡρακλέους ἐμνήσθη
 ὅτι ὁ Θεβαίων ἰδιὸς ἐστὶν ὄσι λέγει. τ' δὲ Βοιω-
 τίας αἱ Θεβαίων πόλεις. Ἀγε δὴ σὺ.] Ἰδὲ καὶ Κλέωνος τ'
 θυμῆς ἐπεξῆλθε πρόσωπον, πλὴν βουλλῶ δ' ἠθροῦν. -
 νῆσαι καὶ αὐτῆς. οἱ δὲ πρὸ τ' Νικίαν, τὰ ἀλλαντοπώ-
 λην παρακελεύον] γυναικῶς ἀντισημαίω πρὸς αὐτόν, νυῖ
 γάρ φησιν ἀντίσας πρὸς τ' Κλέωνα, ἔργω δ' εἰζεις, εἰάν
 τῳ γυναικῶν ἢ πανοῦργον ἐν τῷ πρῶτῳ πέπρακται
 εἶω. Θεῖσαι γὰρ ἄξιας.] δραμῆ ὀρμηθῆς ἐπειστλάθων.
 καὶ Ὀμηρος. ἐμειλε θυεῖσαι. ἄξιας δὲ ἀντὶ τοῦ αἰ-
 ξίας εἰσελάθων. Κρατὸν κερὰν εἴξει.] Αἰετάρχης ἐξυ-
 τόνως ἀντὶ τοῦ πρῶτος, καὶ Ἡρακλῆος ἐν Ἀθηναῖς
 προσώδισ.